

ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਇਆ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੰਟੈਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਦਾ ਮਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਲੰਕ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ, ਕੋਈ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮਤੇ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਲੰਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਬੁਰਾ ਮੰਨਿਆ .

(36) ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(37) ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ? petit l ions> fail1 ਜੋ ਕਿ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਆਰ. ਐਨ. ਐਮ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੀਡਿਤ ਅਤੇ ਐਚ. ਆਰ. ਸੋਢੀ ਜੇ. ਜੇ.

ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਆਈ-ਆਈ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰ,-- ਜਵਾਬਦਾਰ

1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 3212

30 ਮਈ 1969 ਈ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII) — ਧਾਰਾ 280 (3) — ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) — ਧਾਰਾ 19 — ਧਾਰਾ 288(3)- ਕੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ— ਧਾਰਾ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ — ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ— ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ — ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ — ਭਾਵੇਂ ਨੱਥੀ ਹੋਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 288 (1) ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਏ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੱਟੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਐਕਟ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਧਾਰਾ 288 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ

ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ. ਧਾਰਾ 288 ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 288(3) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। (ਪਾਰਾ 15 ਅਤੇ 16)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 288(3) ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ: (i) ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ; (ii) ਉਸ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਧਿਕਾਰੀ; (iii) ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਰੋਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 116 ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਰੋਕ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ। ਜੇਕਰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 7, 8, 9 ਅਤੇ 11)

226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ। - ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 288 ਦੀ ਧਾਰਾ (2)।

ਆਰ. ਸੱਚਰ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

DN AWASTHY ਅਤੇ B. S. ਗੁਪਤਾ, ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

Kulwant Singh v. The Income-tax Officer, 'etc. (Pandit, J.)

ਪੰਡਿਤ ਜੇ.—ਇਹ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਬੀ-ਵਾਰਡ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ।, ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 288 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਲਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਕਲਾਸ II, ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿਖੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਰੋਹਤਕ ਵਿਖੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਅ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸੰਗਰੂਰ ਵਿਖੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੁਲਾਈ, 1960 ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 8 ਮਈ, 1963 ਨੂੰ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਸਰਕਲ ਵਿੱਚ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ। ਜੂਨ, 1963 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਸਰਕਲ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 13 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਤੋਂ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਤੱਕ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਦਾ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਾਰਡ ਦਾ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਮਲ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 116 ਅਤੇ 288(3) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ। 20 ਮਾਰਚ, 1968 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਿਊਟੀ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੂੰ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਾਅ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 288(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 17 ਅਗਸਤ, 1968 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਡੀ. ਸੇਠ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਬੀ-ਵਾਰਡ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਬਲਦੇਵ ਸਹਾਏ, ਮੈਜਸਟਰ ਦੇ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਲਈ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਦੀਵਾਨ ਚੱਦ, ਬਲਦੇਵ ਸਹਾਏ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਡੀ. ਸੇਠ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 288(3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਡੀ. ਸੇਠ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 288(3) ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਬੀ ਡੀ ਸੇਠ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਤੋਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(3) ਰਿਟਰਨ 1 ਵਿਚ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕਲਾਸ II ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਤੋਂ ਸੀ। ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ

ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 116 ਅਤੇ 288(3) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਕਲਾਸ II ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਸੈਂਟਰਲ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟ ਟੈਕਸ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਹਰ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ-ਕਮ-ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸਰਕਲ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ, ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਉਕਤ ਸਰਕਲ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਕਲਾਸ II, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ-ਕਮ-ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸਰਕਲ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਟੈਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਉਹ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਉਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਹਾ। ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 116 ਅਤੇ 288(3) ਦਾ ਅਰਥ। ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਹੀ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਦਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਅਸਟੇਬ ਲਿਸਟੇਡ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। 15 ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ.

1953, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਯੁਕਤ

ਹਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਹਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸੰਪੱਤੀ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਡਿਪਟੀ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਦੇ. ਉਦੋਂ ਤੋਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ-ਕਮ-ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਾਜ਼ਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ-ਕਮ-ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸਰਕਲ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 20 ਮਾਰਚ, 1968 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸੌਂਪਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਲਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਕਲਾਸ II-ਕਮ-ਸਹਾਇਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ, ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਕਲਾਸ II ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਾਅ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸੀ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 288(3) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਸਾਬਕਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ, ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਸੀ।

ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 288(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਉਹ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। 9 ਅਪ੍ਰੈਲ 1965 ਨੂੰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ। ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ਼ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 116 ਅਤੇ 288(3) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 288(3) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿੱਤੇ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 19(1)(g) - ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(6) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਨਾਹੀ ਨਾ ਤਾਂ ਵਾਜਬ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ। ਦਰਅਸਲ, ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਤਜਰਬੇ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਉਪ ਧਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(5) ਆਉ ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ। ਧਾਰਾ 288 ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੀ ਦਿੱਖ-

- (1) ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 131 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਹੂ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੁੜ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ।
- (2) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, "ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ-
 - (i) ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ; ਜਾਂ
 - (ii) ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਬੈਂਕ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਲਾ ਚਾਲੂ ਖਾਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਯਮਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ
 - (iii) ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੋਕੀਸ਼ਨਰ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਜਾਂ
 - (iv) ਇੱਕ ਲੇਖਾਕਾਰ; ਜਾਂ
 - (v) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰਫ਼ੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੋਈ ਵੀ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਜਾਂ

Kulwant Singh v. The Income-tax Officer, 'etc. (Pandit, J.)

(vi) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ; ਜਾਂ

ਆਈ

(vii) ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਪ੍ਰੋਕੀਜ਼ਨਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ-
* * * * *

(3) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਰੋਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
* * * * *

(6) ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 116 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ, -

- (a) ਕੇਂਦਰੀ ਮਾਲ ਬੋਰਡ;
- (b) ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ;
- (c) ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ;
- (d) ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ;
- (e) ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ; ਅਤੇ
- (f) ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ।"

(7) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 288(3) ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ: -

- (i) ਅਧਿਕਾਰਤ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਰੋਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।
- (ii) ਉਸ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਰੋਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਈ

Kulwant Singh v. The Income-tax Officer, 'etc. (Pandit, J.)

(iii) ਉਸਨੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਰੋਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ।

(8) ਜੇਕਰ ਇਹ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 116 ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਰੋਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ, ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਰੋਕ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ। "ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਉੱਚ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੈ। "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਅਧੀਨ," ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਏ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 116 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ)। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। "ਪਹਿਲਾਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,

ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਠੇਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ। ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਠੇਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਤੀਫੇ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। "ਰੁਜ਼ਗਾਰ" ਨੂੰ "ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਾ" ਜਾਂ "ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਤੱਥ" ਜਾਂ "ਕੁਝ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ" ਵਜੋਂ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, ਉਹ ਇੱਕ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬਾਅਦ 'ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਕਲਾਸ II ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ-ਕਮ-ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸਰਕਲ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 116 ਅਤੇ 288(3) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਕਲਾਸ II-ਕਮ-ਸਹਾਇਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਮਦਨ ਦਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ। -ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਕਲਾਸ III। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਕਲਾਸ II ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਇੱਕ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕਲਾਸ II, ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ।

(10) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 288 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

(11) ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਅਯੋਗਤਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ

Kulwant Singh v., The Income-tax Officer, 'etc. (Pandit, J.)

ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉੱਚ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫੇ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਚਾਰਜ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸੋਝਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ।

(12) ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ (1958-59) ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 8.130 ਅਤੇ ਓਪੀ ਚੋਪੜਾ, 1964 ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 1055 'ਤੇ "ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਲਾਅ ਐਂਡ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ" ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਧਾਰਾ 288(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ।

(13) ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਿਲੈਕਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 288(3) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(14) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬਦਲਵੀਂ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 288(3) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 19(1)(g) ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿੱਤਾ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 238(3), ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਸਨੂੰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਡੀ. ਸੇਠ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਕਲਾਇੰਟ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ-ਬਲਦੇਵ ਸਹਾਏ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਾਅ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 288(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 288(3) ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ। ਇਹ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਾ ਤਾਂ ਵਾਜਬ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 19(6) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1953 ਦੇ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(15) ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ; ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੁੜ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 288(1) ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰੀ-ਪ੍ਰਜੈਂਟੇਟਿਵ ਦੁਆਰਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 288 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ; ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 288 ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਲਿਕ

ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵਾਜਬ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(16) ਸੈਕਸ਼ਨ 288(3) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 288 ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੇਵਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

(17) ਜੇਕਰ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

ਉਸ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਇੱਕ ਆਰਕੀਟੈਕਟ, ਇੱਕ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ, ਇੱਕ ਚਿਕਿਤਸਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਰਜਨ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਪੇਸ਼ੇ।

(18) ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਹੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਪਦੰਡ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(19) ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 288 ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 288 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(20) ਬਾਂਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਗਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਗਜੇਂਦਰਗੜਕਰ, ਜੇ., ਮੂਲਚੰਦ ਗੁਲਾਬਚੰਦ ਬਨਾਮ 'ਮੁਕੁੰਦ ਸ਼ਿਵਰਾਮ ਭਿੜੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1)', ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ-

“ਬਾਰ ਕਾਉਂਸਿਲ ਐਕਟ ਅਤੇ ਬਾਂਬੇ ਪਲੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ

Kulwant Singh v., The Income-tax Officer, 'etc. (Pandit, J.)

ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੀਵਿਯਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਾਰਟਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਧਾਰਾ 19(f) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਪਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

(21) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੀਵਿਯਾਨ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ, 5 ਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਖੰਡ 1' 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

Kulwant Singh v. The Income Tax Officer, etc., (Pandit, J.)

ਪੰਨਾ 752, "ਪ੍ਰੋਕਟਿਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਕਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

ਵਕੀਲ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਜਾਂ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ। ਆਰਟੀਕਲ 19(1) (ਜੀ) ਜੋ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ' ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਟੈਪ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਟੈਪ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 288(3) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 I (I)(g) ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

(23) ਉਦੋਂ ਅੱਧ-ਵਿਚਾਲੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 288(3) ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

(24) ਇਸ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿਚ ਵੀ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14 ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 288 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਰੰਗੀਨ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਪੱਖ ਵਿਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿਚ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਧਾਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੋਝ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਰਨਜੀਤ ਲਾਈ ਚੌਧਰੀ ਵੀ. ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਸਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਈ- ਲਈ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਜਿਸ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਉਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ.ਸੀ. ਰਾਈਸ ਐਂਡ ਆਇਲ ਮਿੱਲਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, ਆਦਿ (3) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। .—

“ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਾਗਰਿਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 14 ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਪੱਖੋਂ ਖਾਸ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਤਕਰੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਤਕਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗੀਕਰਣ ਲਈ ਸੰਦਰਭਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੂਹ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਉਠਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ”

(25) ਕੇਚੀਨ ਦੇਵਸਵਮ ਬੋਰਡ, ਤ੍ਰਿਚੂਰ ਬਨਾਮ ਵਾਮਨ ਸੇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ , ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ■ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ-

“ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਅੰਤਰ. ਜੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਨਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਵਾਲਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਜ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਝੂਠ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

(26) ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
ਆਰ

ਐਚ.ਆਰ.ਐਸ. ਓਧੀ , ਜੇ. -ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1964 ਈਸਵੀ 1781

(4) ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਜੀ 1980।

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ.,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

